

УДК 338.456.6:004.7:621.3/.8(477)

Паршин Ю.І.,

*доктор економічних наук, професор,
професор кафедри інформаційної економіки,
підприємництва та фінансів,*

Метеленко Н.Г.,

*доктор економічних наук, професор, директор,
Оглобліна В.О.,*

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри інформаційної економіки,
підприємництва та фінансів,*

*Інженерний навчально-науковий інститут ім. Ю.М. Потєбні,
Запорізький національний університет*

ЦИФРОВА ТРАНСФОРМАЦІЯ ТА СТРАТЕГІЧНІ НАПРЯМИ ВІДБУДОВИ ГАЛУЗЕЙ ПРОМИСЛОВОСТІ УКРАЇНИ

Цифрова трансформація відіграє дедалі більшу роль в економічному відновленні та впровадженні реформ в Україні в усіх галузях господарського комплексу. Цифрова трансформація також забезпечує прогрес у вступі України до ЄС і відіграє важливу роль у впровадженні інновацій, котрі сприятимуть реалізації нових цифрових можливостей. Під час повномасштабної війни лідери у сфері цифрової трансформації територіальних громад пропонували такі сформовані й реалізовані проєкти стійкості цифрових рішень, як створення систем електронного документообігу, надання публічних електронних послуг, інструменти управління земельними ресурсами, створення платформ для навчання, діджитал-рішення для залучення інвестицій та інші проєкти. Наша країна активно розширює можливості для технологічного прогресу та економічного відновлення, про що свідчить системна робота щодо мобілізації додаткових фінансових ресурсів та поглиблення міжнародної співпраці у сфері цифрової трансформації, залучення грантів і позик для підтримки реформ та інвестицій, спрямованих на підвищення потенціалу зростання української економіки й зміцнення цифрової інтеграції [1].

Розвиток економіки в умовах воєнного часу потребує також чіткої державної стратегії, де успіх залежить від злагодженості і системності державної економічної політики та її націленості на конкретні показники якісних змін. Питання стратегії і тактики

відбудови національної економіки, її модернізації – це питання майбутнього України – сильної європейської країни з потужною промисловістю, в тому числі ВПК, переробною промисловістю, що генерує значну частину доданої вартості, та розвиненим малим і середнім бізнесом, що забезпечує в першу чергу зайнятість населення. Пріоритетними напрямками поточної державної економічної політики мають бути: відродження виробничого потенціалу економіки та створення робочих місць; заходи зміцнення платіжного балансу країни та валютної стабільності. Створення робочих місць дозволить зберегти заощадження населення та трудовий потенціал економіки. Держава має широкий арсенал інструментів політики, здатних стимулювати створення нових робочих місць та генерування мультиплікативного ефекту в економіці: державні інвестиції у нові робочі місця в пріоритетних видах діяльності; державно-приватне партнерство, насамперед в сфері інфраструктури; різні форми державної допомоги бізнесу на створення робочих місць; державні гарантії за кредитами та компенсація кредитних процентних ставок; державне замовлення на закупівлю товарів та послуг; націоналізація системно важливого бізнесу, якому загрожує банкрутство; стимулювання імпортозаміщення та локалізації виробництва; стимулювання переміщення виробництва у безпечні регіони; стимулювання конверсії виробництва; розв'язання проблемних питань логістики та транспортної інфраструктури; розв'язання проблемних питань енергопостачання [2].

Розвиток вітчизняного ВПК та товарів подвійного призначення має бути головним пріоритетом промислової політики найближчого майбутнього. Особливо варто звернути увагу на сферу ракетної техніки та переносних комплексів, безпілотної авіації, виробництва боєприпасів. За даними НАН України, найбільш перспективними галузями української економіки, які здатні забезпечити потужний економічний ефект при відповідній їх технологічній модернізації є: атомна енергетика, в тому числі створення елементів ядерного паливного циклу з використанням покладів урану і цирконію; титанове виробництво; літєве виробництво; алюмінієве виробництво; чорна металургія; важке енергомашинобудування; фармацевтична промисловість та виробництво медичної техніки; новітні нафтохімічні виробництва виготовлення органічних продуктів; виробництво

синтетичних рідких палив (бензин, дизельне пальне тощо); аграрна селекція та генетика. Енергетична безпека української економіки є питанням оборонної ваги і має розв'язуватися за активної участі держави. Актуальні напрями тут – збільшення видобутку власної вуглецевої сировини, будівництво підприємств з переробки вуглеводнів, розвиток логістичної інфраструктури постачання енергоносіїв.

Таким чином, стратегія структурної перебудови економіки України повинна базуватися на активній цілеспрямованій державній політиці створення робочих місць і охоплювати такі напрями: локалізація та імпортозаміщення; виробництво озброєнь, воєнна конверсія промисловості; енергетична безпека; логістика та транспортна інфраструктура економіки; націоналізація та фінансова санація підприємств стратегічного значення, яким загрожує банкрутство.

Список використаних джерел:

1. *Цифрова трансформація економіки України в умовах війни.*
URL: <http://surl.li/tflbl>
2. *Якими мають бути стратегічні напрями відбудови національної економіки.* URL: <https://www.epravda.com.ua/columns/2022/09/1/691022/>

УДК 330.131.3:658

Потюк Ю.Б.,

*асистент кафедри зовнішньоекономічної та митної діяльності,
Національний університет «Львівська політехніка»*

ОСОБЛИВОСТІ ЗАСТОСУВАННЯ ЦИФРОВИХ ІНСТРУМЕНТІВ У ПРОЦЕСІ МАСШТАБУВАННЯ БІЗНЕСУ

За динамічного бізнес середовища постійно змінюються ті чи інші умови, вимоги щодо його ведення. Конкурувати можуть лише ті суб'єкти підприємництва, що ставлять перед собою інноваційні, високі цілі, розробляючи та реалізуючи для цього відповідні стратегії. Одним із напрямків їх досягнення виступає масштабування їх бізнесу [1].

Масштабуванню бізнесу, зокрема роль у даному процесі діджиталізування, присвячена значна кількість праць зарубіжних,